

La polvera

Polca

Sol Re La7 Re Sol Re



8 La7 Re Re La7 Re



Tinc u-na pol - ve-ra to - ta de mar - fil que va re-ga-

15 La7 Re La7



lar - me, que va re-ga - lar - me un a - mic del Bra - sil. Jo que a la xi - co-ta

20 Re La7



li vaig en-se-nyar i quan la va veu-re, i quan la va veu-re se'n va e-na-mo-

25 Re La7 Re La7



rar. De se - gui - da m'a-ga - fa la bro-txa i va dir - me que jo l'em-pol -

29 Re La7 Re Sol



vés, jo em can - sa - va i e-lla sem-pre em de - ia: Fes-m'ho més, fes-m'ho

33 La7 Re



més, fes-m'ho més.

A casa la xicota és un pis molt alt,
van voler canviar-se,
van voler canviar-se a baix a un principal.

Tota la família mobles va baixar,
com que m'hi trobava,
com que m'hi trobava els vaig ajudar.

Jo i la noia agafem una taula,
i a l'escala, fent que s'encallés,
jo apretava i ella sempre em deia:
Pitja més, pitja més, pitja més.

Al terrat de casa hi ha un galliner,
que és d'una veïna,
que és d'una veïna que viu al primer.

Com que una gallina se'ls-hi va escapar,
els dos la buscàvem,
els dos la buscàvem per poder-la entrar.

Després de mirar tota l'escala,
i en els pisos de tots els veïns,
la noia des del terrat cantava:
La tinc dins, la tinc dins, la tinc dins.

Al costat de casa una modista hi ha
que jo cada vespre,
que jo cada vespre vaig a visitar.

Amb aquelles noies jo hi solc jugar,
i un dia de broma,
i un dia de broma una en vaig punxar.

La noia va quedar sufocada,
i, enfadada i mig somicant,
assenyalant-me amb el dit sempre em deia:
M'has fet sang, m'has fet sang,